

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

Дитинство з іскрою в очах

Дорогі юні читачі! У цій книжці живуть під одним дахом ліричні, жартівливі та ігрові твори, зокрема вірші-безконечники, загадки, скоромовки і навіть один довготелесий вірш-розиграш. На перший погляд, усі вони зовсім випадково, як звірята з відомої казки про загублену дідом рукавичку, зустрілися у нашому паперовому будиночку. Насправді ж і мені, і художників цієї книжки, і працівникам видавництва «Веселка» довелося докласти немало зусиль, щоб усі ці різні за характером твори-мешканці стали однією злагодженою родиною, як бджоли у вулику.

Це порівняння здається мені доречним ще й тому, що поетична творчість багато в чому схожа із працею бджоли. Адже справжня поезія живе не в наших головах і не в пишучих авторучках, а в навколишньому світі, в якому нам випало щастя жити, рости, освоювати його поступово. Напевно, і ви не раз милувалися сходом і заходом сонця над Чорним морем або в Карпатах, весняним цвітінням саду чи широким розливом річки, були свідками цікавих випадків повсякденного життя. І як бджола збирає з квітів пилок та нектар і несе взяток до вулика, так і ви можете зберегти в пам'яті чи в записниках яскраві миттєвості, незвичайні спостереження, цікаві враження, які для письменника є безцінним матеріалом для творчості.

Саме так чи приблизно десь так народжувалася більшість поетичних творів цієї книжки. Наприклад, вірш «Гроза в Карпатах» навіянний перебуванням у студентські роки на горі Говерла. Ціла низка віршів про Дунай пов'язана з учителюванням у легендарному містечку Вилкове після закінчення Одеського університету. Задуми віршів «Райський сад» і «Пісня джерела» підказані спогадами з моого дитинства, «Одеський меридіан» та «Білі ночі в Одесі» – журналістською роботою в морській столиці України...

Навіщо я все це вам розповідаю? Лише для того, щоб ви були допитливими і спостережливими. Недарма кажуть: питай не старого, а бувалого і спостережливого. А якщо ви навчитеся ще й добре висловлювати побачене, пережите і передумане, то вас тоді, як кажуть, носитимуть на руках.

Шкода тільки, що досвід з'являється не одразу. Як писав один поет, «Удосявіта, удосвіта є сто думок, але немає досвіду». Ось тоді вам і стануть у пригоді книжки. Адже прочитати цікаву, знакову книжку – це все одно, що прожити з її автором і героями досі незнайоме життя.

Крім того, це дає вам можливість під іншим кутом зору поглянути на вже звичні, знайомі для вас речі, стосунки з друзями, ровесниками. Якби я не вірив у магічну здатність слова викликати яскраві образи, уявлення, то ніколи б і не брався за перо, не витрачав би свій час на марну справу.

Хочеться сподіватися, що і ця барвиста книжка стане вам у пригоді, запалить іскорку в очах (а іскра є сестрою творчих здібностей), допоможе подивитися хоч на якісь картинки світу по-новому – очима поета і художника.

Анатолій КАЧАН

На фото: Анатолій Качан (ліворуч) і Кость Лавро

Листи із саду

Щодня у листопаді
Через кленовий міст
Шле яблунька із саду
Мені за листом лист.

А вітер-листоноша,
Сороки на хвості,
Задарма, не за гроші
Розносять ті листи.

Сьогодні на світанку
Дізнався я з листів,
Що яблунька-мерзлянка
Боїться холодів.

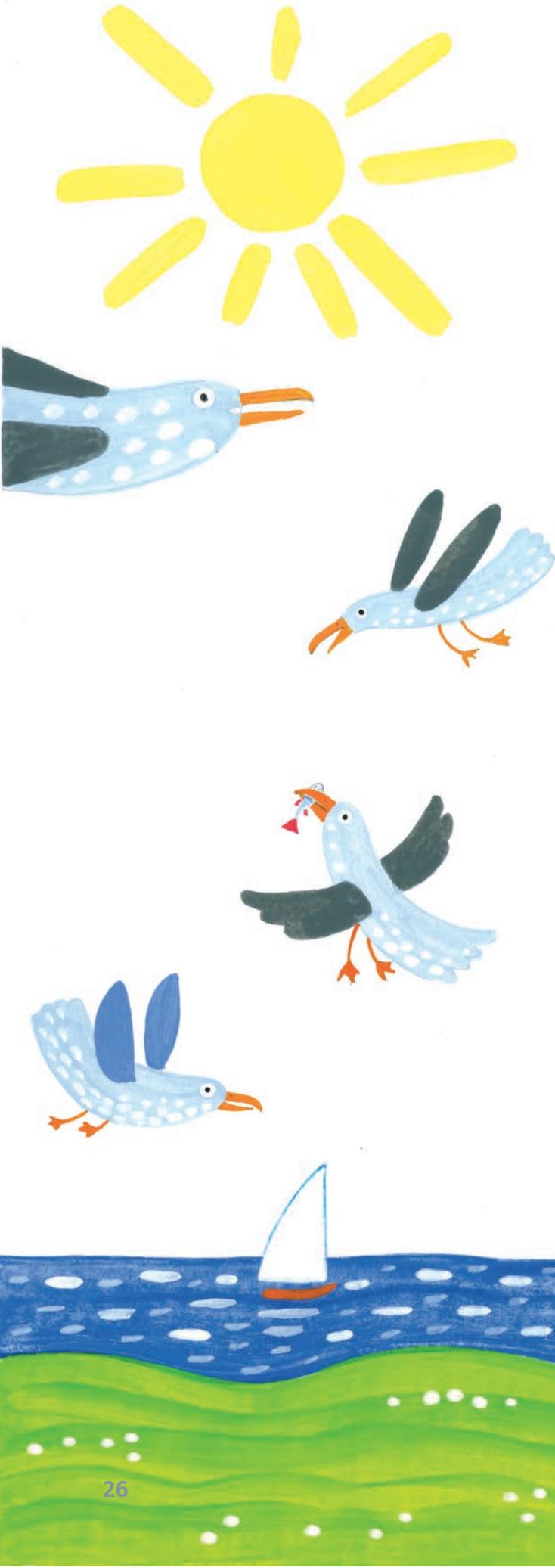
Із в'язкою соломи
Подався я у сад
І яблуньку знайому
Закутав аж до п'ят,

Щоб у зимову пору
На ніжнім стовбурці
Не обгризали кору
Морози і зайці.

Шле яблунька зимою
Останній лист мені:
«У гості із бджолою
Я жду вас навесні».

Після бурі

Після бурі Чорне море
Тихе, лагідне, прозоре.

На морському дні з баркаса
Видно краба-водолаза
І медузу-мандрівницю –
Всі підводні таємниці.

На піщаній кучугурі,
Наче гуси на подвір'ї,
Сірі чайки після бурі
Сушать крила, чистять пір'я.

А човни біля причалу
Ніби в рот води набрали.
Море п'яти нам лоскоче,
Сліпить зайчиками очі,

Камінцями-стрибунцями
Грає в крем'яхи із нами.
Аж не віриться, що вчора
Тут гуляли хвилі-гори.

* * *

За піщаною косою
Синє море грає.
Крики чайок, шум прибою
З моря долинають.

Пахне свіжістю морською
Далина прозора.
За піщаною косою
Грає синє море.

Море грає

Море грає, море грає,
Хвиля хвилю доганяє:
Наступає їй на п'яти –
І не може наздогнати.

З неба чайки білокрилі
З криком падають на хвилі
І хапають, мов пір'їнку,
На льоту із хвиль рибинку.

Ген у морі яхта біла
Ловить вітер у вітрила.
А на кручі біля хати
Дві тополі височенні
Хочуть вітер упіймати
В паруси свої зелені.

А з полів на косогорі,
З володінь перепелиці
Линуть-котяться до моря
Хвилі ярої пшениці.

Десь отам на виднокрузі,
Коли дмуть вітри південні,
Зустрічаються, мов друзі,
Хвилі сині і зелені.

Море грає, поле грає,
Хвиля хвилю доганяє:
Наступає їй на п'яти –
І не може наздогнати.

ЗМІСТ

Дитинство з іскрою в очах	5	Покровитель мореплавців	33
Листи із саду	6	Шумить у мушлі море	34
Співучий сад	8	Одеський меридіан	36
Райські дні	9	Світова павутина	39
Вийшла річка з берегів	10	Прощання на причалі	40
Розливається Дунай	11	Ще море тепле	40
Квітка Сонця	11	Приморська осінь	41
Маятник дитинства	12	Дзвонить осінь школярам	42
Зелений шум	13	Дивувалися ліси	43
Пісенька про півника	14	Степова дорога	44
Бджолиний рій	16	Осіння борозна	45
У долині журавель	17	Степовий вітряк	46
Летюча квітка	17	Теплий край	47
Мобільна розмова	18	Вечір у степу	48
Степова царівна	19	Сині очі лугів	49
В'ється стежка	19	Телеграма	50
Пісня джерела	20	Зимові яблука	50
Гроза в Карпатах	22	Річка сховалась	51
Хвилювалось море	24	«В зимі є ягідка одна...»	51
Морське ім'я	25	Щедра зима	52
Після бурі	26	Летять із гірки санки	53
«За піщаною косою...»	26	Мете метелиця	54
Море грає	27	«Завиває завірюха...»	55
Пе-ре-віз-ник	28	Зима щедрує по дворах	56
Степова криниця	29	Походеньки лиса	57
Білі ночі в Одесі	30	Відлига	58
Рідні береги	31	Проводи зими	59
Ластівка над Лиманом	32	«Дивні квіти розпустились...»	59
«До сходу сонця...»	32	Райський сад	60

Літературно-художнє видання

«УКРАЇНСЬКІЙ ДИТИНІ»

Серію засновано 1999 року

КАЧАН Анатолій Леонтійович

ЛИСТИ З ОСІННЬОГО САДУ

Лірика, ігрова поезія

Для дітей дошкільного та молодшого шкільного віку

Художник ЛАВРО Костянтин Тихонович

